

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Et Besøg

Citation: Fibiger, Mathilde: ""Et Besøg"", i Fibiger, Mathilde: "*Et Besøg*", 1851, s. 39.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-fibiger02val-shoot-idm139950813883088.pdf> (tilgået 27. oktober 2021)

Anvendt udgave: "Et Besøg"

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

↔ Er Modet Hærfører, saa er Fornuften Adjutant, og selv Forsigtigheden er tilstede i Kjærlighedens Leir. Ikke den Forsigtighed, som nedstammer fra Frygt, men Kjærlighedens Omsorg for Andre, dens Bestræbelser for at rykke Klinton op, uden derved at beskadige Hveden. Naar to fjendtlige Magter kjæmpe om en Provinds, slaaer det [40](#) sjeldent Feil at den oprindelige Besidder søger saameget som muligt at skaane Terrainet, ja at han ofte undgaaer et Slag, der vilde have dets Ødelæggelse til Følge, medens derimod den fremmede Aagriber kun tænker paa sin egen Ære og Fordeel. Personlighederne ere den Valplads, hvorpaa Aandens Kampe føres; en Seir der vilde have disses Ødelæggelse til Følge, vilde i Viirkeligheden ingen Seir, men et Nederlag være for Kjærligheden. Derfor maae den kjende Terrainet før den angriber, for at vide om det er stærkt nok til udholde Kampen, og fremdeles søge at vinde Befolkningen for den gode Sag, at den ikke selv i sin Uvidenhed flutter sig til Fjenden, og arbejder paa sin egen Undergang. At forstaae Menneskene, og gjøre sig forstaaet af dem, maae være Kjærlighedens Udgangspunct, hvis den skal haabe at vinde Seir. Fanatismen derimod, som selv er blind, forblinder ogsaa Aadre, saa de overseer det Gode og Ophøjede, der som oftest ogsaa er dens Drivesjeder. Misforstaaelsen reiser sin Muur imellem dem, og bringer dem ikke sjeldent endog til at føre Vaaben mod hinanden, de som oprindeligt vilde det Samme, og elskede det Samme. At det Onde stifter Skade - Gud veed det er slemt - men det er der dog Mening i. Derimod naar det oprindeligt Gode misforstaaer sig selv og sit Kald, saa det i sit blinde Sværmerie bliver et Redskab for Tilintetgjørelsen - da maae Englene i Himlen græde! [41](#) Derfor erkjender jeg med Glæde »Mildhed og Overbærenhed mod de Svage, som det bedste Vaaben i Kampen med Pen og Røst«, men jeg proclamerer tillige i den almægtige Kjærligheds Navn: Had, brændende, uforsonligt, og i sin Uovervindelighed alt overvindende Had til Svagheden, Løgnen og alle Tilintetgjørelsens Redskaber!